

הגדה
שֶׁל
פסח

הנני מוכן ומזמן
לקים מצות עשה
שמור את חג האביב
זכור את היום
אשר בו יצאתם

זורעים

דוברים אלי: זרעינו * במענית לבב
ויום יגיע והיינו * לשבלי זהב
וילד רך יבוא אליך * פרחי דגן
לבר * והלך דל במכלותיך * ועבונו
ישבר * חרש חורש וזרע זורע *
במענית הלב * ובואו בואו זר
ורע * לחג קציר קרב *

דבר

אל בני ישראל ואמרת
אליהם: כי תבאו אל הארץ
אשר אני נותן לכם וקצרתם
את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן.

קצרנו

עמלנו כעמלי הנמלים * כל
איש יביא כעמר אלמות *
גדיש דגן יקום לתלפיות *
ושבליו פנימה * פנימה
השבלים

מה־יפית האביב
בשדה באחו
הציצים יפרחו
צהלת חיים סביב
מה־יפית האביב
מה־נעמת האביב

מה־יפית העולם
ים דגן פתוח
יד גלים ברוח
ומאירים פני האגם
מה־יפית העולם
מה־נעמת העולם

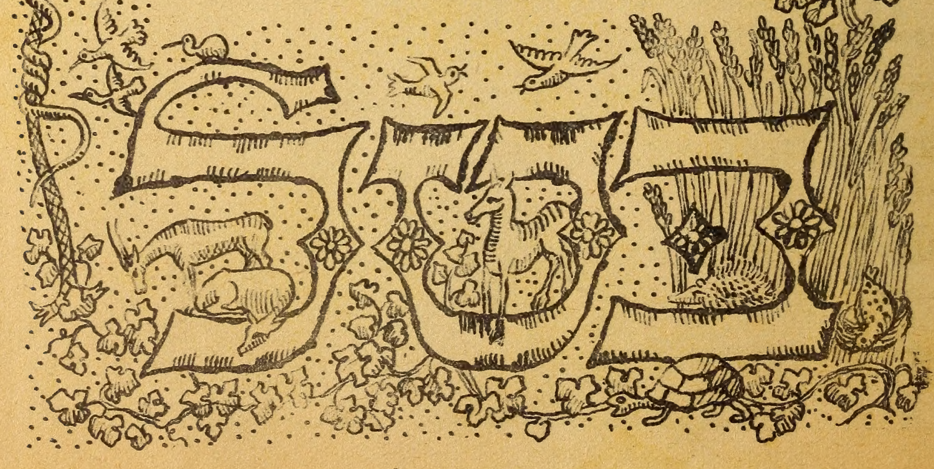
מה־יפית בקר אור
כל ענף כל עשב
ישת מטל הכסף
ישתו טל יפיצו מר
מה־יפית בקר אור
מה־נעמת בקר אור

כתנות פסים לבש הגן
וכסות רקמה מדי דשאו
ומעיל תשבץ עטה כל עץ
ולכל עין הרצתה פלאו
ולכל ציץ חדש לזמן חדש
יצא שוחק לקראת בואו
אך לפניהם שושן עובר
מלך על כל הורם כסאו
יצא מבין משמר עליו
וישנה את בגדי כלאו
מי לא ישתה יינו עליו
האיש ההוא ישא חטאו

הָתֵן לִרְצוּרָת   צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה
אַרְצֵךְ, שִׁירָתֵנוּ   וּמֵעֲפִירָה פְּרִי הָאָרֶץ
בְּרָכָה בְּדִיצֵךְ   לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת
רֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ   עִיר כַּסְפִּירָה
בְּהַפְרִיצֵךְ, קוֹמֵם   נוֹתֶרֶת, שְׁיִמוּרָה
עִיר בָּה חֶפְצֵךְ   בְּיָדֵךְ עֲטֶרֶת

לְסוּסָתִי

בְּרִכְבֵי פַרְעֹה
הוֹי דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי
נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים
וְצַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים
תּוֹרֵי זָהָב לָךְ נַעַשׂ

תּוֹרֵי זָהָב לָךְ נַעֲשֶׂה
עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף
הִנָּךְ יָפָה הוֹי רַעְיָתִי
צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן
וּרְעִי אֶת גְּדִיּוֹתַיִךְ:

הִנָּךְ יָפָה הוֹי רַעְיָתִי
יָפָה יוֹנִים עֵינַיִךְ:
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים
כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת
צְרוֹר מוֹר אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר:

הוי קומי לך:

רעיתי * הוי קומי לך יפתי *
הוי קומי לך ולכי לך * כי הנה
הסתו עבר * הגשם חלף הלך
לו * הנצנים נראו בארץ * עת
הזמיר הגיע * וקול התור
נשמע בארצנו * התאנה
חנטה פגיה * והגפנים סמדר
נתנו ריח * הוי קומי לך: * * *

דודי לי ואני לו * הרועה
בשושנים * נצאה השדה
נשכימה לכרמים * דודי לי
ואני לו * הרועה בשושנים
ענה דודי ואמר לי * קומי לך
רעיתי * דומה דודי לצבי *
או לעפר האילים * ענה דודי
ואמר לי * קומי לך רעיתי *

כשהיה משה רבנו רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו עד שהגיע לחסית. נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות. כיון שהגיע משה אצלו אמר: אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא עייף אתה. הרכיבו על כתפו והיה מהלך. אמר הקדוש ברוך הוא: יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך חייך אתה תרעה צאני ישראל

הנה אחללה בחלילי בדמית לילי ✽ ישמע
אדם יקשיב הצאן ✽ לזה השיר לזה הרון ✽
מני עדר תעה גדי ✽ לא בכדי לא בכדי ✽ ויבא
אל אהלי ✽ בצאתי אל פעלי ✽ ראשו חכך בלאט הגדי ✽ בירכי
וביתרי ✽ חוסה נא הגידה את ✽ היש מקום לגדי מזה ✽

לקראת אביב נרן בקול
נכה בתף נרבה מחול
תשיש נשמת כל חי
אשר זרע יגיל ישיר
כי בא קרב מועד קציר
גמל יבול שדי
גמל יבול שדי

לקראת אביב היטיבו רן
אדם וניר כרים וצאן
כי בר מלאו שדות
לקול חליל רועים עלז
ישמח העדר על הגז
ישבת רגליו ירקד
ישבת רגליו ירקד

האור מתוק
הדר. ירק
פרחי חמדה. בלי
גבול וחוק * שפעת ציצים מהות
מיום ליום יוסיף הכר
ירבה צבעי תפארת
מי לא ישמח בירח זיו
מי לא ימלא רנן פיו
ושפתותיו גיל נער
אשרי עולם שככה לו
הדר חדורה וזוהר

הא לַחְמָא עַנְיָא דִי אֲכַלוּ
אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם
כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵכוֹל
כָּל דִצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח
הָשַׁתָּא עַבְדֵי לַשָּׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין

מה נִשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל
הַלֵּילוֹת שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ
אוֹכְלִים חָמֵץ וּמַצָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה
כֻּלּוֹ מַצָּה שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִים
שְׁאָר יְרָקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר׃

עבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה
בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ
מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם
וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים
כֻּלָּנוּ זְקֵנִים כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת
הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר
בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְכָל הַמַּרְבֶּה
לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

ידע

תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול

והיא

שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים. ולא יכלה הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת. ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר. ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו. ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר. ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה. ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר: מילדי העברים זה. ותאמר אחתו אל בת פרעה: האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד. ותאמר לה בת פרעה: היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך. ותקח האשה הילד ותניקהו ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר: כי מן המים משיתהו.

ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול. ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע: למה תכה רעך? ויאמר: מי שמך לאיש שר ושפט עלינו? הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי? ויירא משה ויאמר: אכן נודע הדבר. וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין.

וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם שֶׁהָיָה רוֹאֶה בְּסִבְלֹתָם וּבוֹכֶה וְאוֹמֵר: מִי יִתֵּן מוֹתִי עֲלֵיכֶם וְהָיָה נוֹתֵן כְּתֵפָיו וּמְסַיֵּעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם.

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן. וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה. וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהֹוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: אָסֻרָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה. מַדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסְּנֶה. וַיַּרְא יְהֹוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר: מֹשֶׁה מֹשֶׁה. וַיֹּאמֶר: הִנֵּנִי. וַיֹּאמֶר: אַל תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא. וַיֹּאמֶר יְהֹוָה: רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהִיא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. וְעַתָּה לְכָה אֶשְׁלָחֲךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם. וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהֹוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהֹוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פָקַד יְהֹוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ. וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת עַמִּי.

ויאמר פרעה: לא ידעתי את יהוה
וגם את ישראל לא אשלח ויאמר
יהוה אל משה: עתה תראה אשר אעשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו. ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד
בכור השבי אשר בבית הבור ויקם פרעה ויקרא
למשה ולאהרן לילה ויאמר: קומו צאו
מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל

היום אתם יוצאים בחדש האביב

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו. הים ראה
וינס הירדן יסב לאחור ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב

זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל מִי שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בְּפֶסַח לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ וְאֵלּוּ הֵן:

פסח

מצה

ומרור

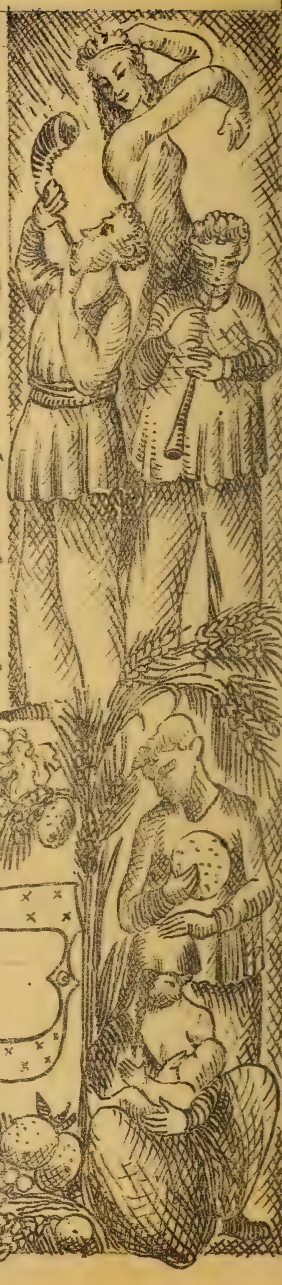
פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִין בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם עַל שׁוּם מָה: עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה: עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּגְאָלָם. מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה: עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ.

בָּרוּךְ אֲשֶׁר גְּאָלָנוּ וְגָאַל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם וְהִגִּיעָנוּ לַלַּיְלָה הַזֶּה לֶאֱכָל בּוֹ מַצָּה וּמָרוֹר כֵּן יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ בְּשָׁלוֹם שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן וְשָׂשִׂים בַּעֲבוֹדָה וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ.

על ההרים שאו קולכם
שיר חדש
גבעות ימחאו כף
שיר חדש
בת עמי עורי התעוררי
פצחי רנה ושיר
עלה נעלה אל הר ציון
נעלה
בשמחה ובצהלה
נעלה
בקול תרועה בקול שופר
שיר חדש
במצלתים ובתפים
שיר חדש

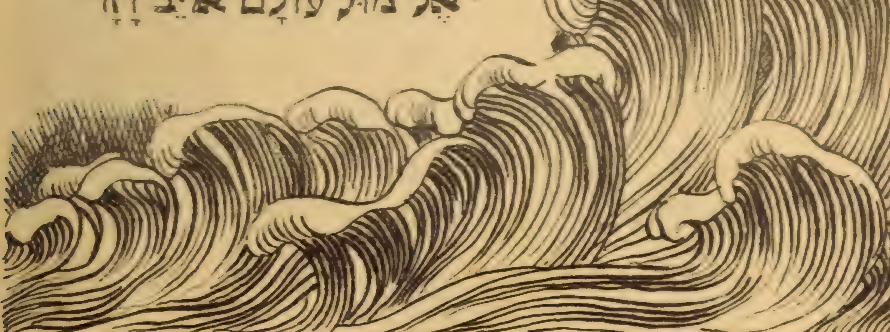
בצורה

וגדול התהו מסביב ונורא מסביב
התהו, ואפס מפלט וכי נשוע
בחשך, וכי נתפלל באזן מי
תשמע, ואם קללת אלהים
אכזריה נקלל, על ראש
מי תחול, וכי נחרק שן ואגרף
זעם נקפץ. על קדקד מי
ינחת, באחת כלם יבלע
התהו ישא הרוח, וכאשר
יאבדו יאבדו, ואין היה
עוד ואזלת יד ומשען אין
והשמים מחרישים

סביב גלים הזועמים סביב רוחות הסוערות
קולות איתן הרועמים ושלהבות הבוערות
מה־דל מה־דל חלקנו ומי ירחמנו
הלב הומה חרד יתר
אל מול עולם אויב וזר

יכונסו

לארץ התועים בלב ים והנאבקים עם גלי היאוש והאימה אל יפקרו לסכנות הימים כל אלה אשר שום חוף בעולם לא יקבלם בלתי אם חוף ארצם. אם תועות עתה אניות בלב ים ובהן פליטים יהודים מקומם אתנו כי אין להם מקלט אלא בארץ הזאת. כי ארץ ישראל זקוקה עתה לכל אדם המתדפק על שעריה נאמן ומוכן לחזק את ישובה ואת הגנתה כי אי אפשר להפקיד עתה את האנשים כי אי אפשר לגרשם מהחוף ולשלחם בימים אלה אם תועות עתה אניות בלב ים ובהן פליטים יהודים יכנסו אל הארץ אל ארץ ביתם הלאומי ויהיו אתנו. יעבור עליהם את אשר יעבור עלינו. יהיו אתנו יהיו מוגנים אתנו ויגנו אתנו כי פה מקומם.

כי מי בימינו אלה הנושא הטבעי בגזירת גורלו של מלחמת ישראל על קיומו. על פני הימים נשושים נושאי הדגל של צרת היהודים. הללו לא יתנו לשערי הארץ שיסגרו. לא יתנו למצפון העולם שירגע. הפליט היהודי יוצא בראש המערכה וכלנו חיבים לצאת בצבאותיו.

אַל תִּירָא

כִּי גְאַלְתִּיךָ * קָרָאתִי בְשִׁמְךָ
לִי אָתָּה * כִּי תַעֲבוֹר בַּמַּיִם
אִתְּךָ אָנִי * וּבַנְּהָרוֹת לֹא
יִשְׁטְפוּךָ * כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ אֵשׁ
לֹא תִכָּוֶה * וְלֶהָבָה לֹא
תִבְעַר בָּךְ *

אַל תִּירָא

כִּי אִתְּךָ אָנִי * מִמִּזְרָח
אָבִיא זַרְעֶךָ * וּמִמַּעֲרָב
אֲקַבְּצֶךָּ * אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי
וּלְתֵימָן אַל תִּכְלָאִי *
הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי
מִקְצֵה הָאָרֶץ *

אַל תִּירָא

עַבְדִּי יַעֲקֹב * וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי
בוֹ * כִּי אֶצָּק מַיִם עַל צָמֵא
וְנוֹזְלִים עַל יַבָּשָׁה * אֶצֹּק
רוּחִי עַל זַרְעֶךָ * וּבִרְכָתִי עַל
צֶאֱצָאֶיךָ * וְצָמְחוּ בְּבֵין חָצִיר
כַּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מָיִם

יָמִים בָּאִים נְאֻם ה׳ וְלֹא
יֹאמְרוּ עוֹד חַי ה׳ אֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כִּי אִם חַי ה׳ אֲשֶׁר הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר
הֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ צָפוֹנָה וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
הִדַּחְתִּים שָׁם לֹא שֶׁתֵּעָקֵר יְצִיאַת
מִצְרַיִם מִמְּקוֹמָהּ אֶלָּא שֶׁתְּהֵא
שִׁעְבּוּד מַלְכֻיּוֹת עִקָּר וִיצִיאַת
מִצְרַיִם טָפֵל לוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר
אַל תִּזְכְּרוּ רִאשׁוֹנוֹת זוֹ שִׁעְבּוּד
מַלְכֻיּוֹת וְקַדְמוֹנִיּוֹת אַל תִּתְבּוֹנָנוּ זוֹ
יְצִיאַת מִצְרַיִם הִנְנִי עוֹשֶׂה חֲדָשָׁה
עַתָּה תִצְמָח. תָּנָא רַב יוֹסֵף זוֹ מִלְחֶמֶת
גּוֹג וּמָגוֹג מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר
דּוֹמֶה: לְאָדָם שֶׁהָיָה מְהַלֵּךְ
בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בּוֹ זְאֵב וְנִצַּל
מִמֶּנּוּ וְהָיָה מְסַפֵּר וְהוֹלֵךְ מַעֲשֵׂה
זְאֵב. פָּגַע בּוֹ אֲרִי וְנִצַּל מִמֶּנּוּ
וְהָיָה מְסַפֵּר וְהוֹלֵךְ מַעֲשֵׂה אֲרִי. פָּגַע
בּוֹ נָחָשׁ וְנִצַּל שָׁכַח מַעֲשֵׂה שְׁנֵיהֶם
וְהָיָה מְסַפֵּר וְהוֹלֵךְ מַעֲשֵׂה נָחָשׁ. אַף
כָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרוֹת אַחֲרוֹנוֹת מְשַׁכְּחוֹת
אֶת הָרִאשׁוֹנוֹת:

שנה

שמלך המשיח נגלה בה כל מלכי אמות העולם מתגרים זה בזה וכל אמות העולם מתרעשות ומתבהלות ונופלות על פניהן ויאחזום אותן צירים כצירי יולדה. וישראל מתיראים ומתבהלים ואומרים: להיכן נלך ולהיכן נבוא. ואומר להם: בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה אתם מתיראים. אל תיראו הגיע זמן גאולתכם. ולא כגאולה ראשונה גאולה אחרונה. גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכיות אחריה אבל גאולה אחרונה אין בה צער ושעבוד מלכיות אחריה.

בשעה שהקדוש ברוך הוא גואל את ישראל קודם שלשה ימים שיבוא משיח בא אליהו ועומד על הרי ישראל ובוכה ומספיד עליהם ואומר: הרי ארץ ישראל עד מתי אתם עומדים בחרב ציה ושממה. וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו ואחר כך אומר להם: באה שלום לעולם.

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד

היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות
מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד.
ויאמר אלי: בן־אדם התחיינה העצמות
האלה ואמר: אדני יהוה אתה ידעת.
ויאמר אלי: הנבא על העצמות האלה
ואמרת אליהם: העצמות היבשות שמעו
דבר־יהוה. כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה
הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. ונתתי
עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי
עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם כי אני
יהוה. ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול
כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם
אל עצמו. וראיתי והנה עליהם גידים ובשר
עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח
אין בהם. ויאמר אלי: הנבא אל הרוח
כה אמר אדני יהוה: מארבע רוחות באי
הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו. והנבאתי
כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו
על רגליהם חיל גדול מאד מאד.
ויאמר אלי: בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה. הנה
אומרים: יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו
נגזרנו לנו. לכן הנבא ואמרת
אליהם: כה אמר אדני יהוה: הנה
אני פותח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל אדמת ישראל.
וידעתם כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם
עמי. ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם

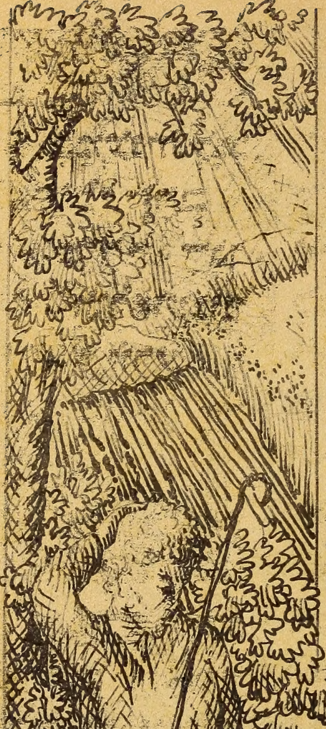
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה

מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת
הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ

וְהָיָה

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן
יִהְיֶה הַר בֵּית יְהוָֹה
בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא
מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל
הַגּוֹיִם וְהָלְכוּ עַמִּים
רַבִּים וְאָמְרוּ: לְכוּ וְנַעֲלֶה
אֶל הַר יְהוָֹה אֶל בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו
וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו. כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָֹה
מִירוּשָׁלָיִם. וְשָׁפַט בֵּין
הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת.
לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה

הִנֵּה

יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ
בַּקּוֹצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל הַגְּבָעוֹת
תִּתְמוֹגַגְנָה. וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת יֵינָם וְעָשׂוּ
גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיהֶם וּנְטַעְתִּים
עַל אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל
אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם

חַד גַּדְיָא

דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי
וְאָתָא שׁוּנְרָא וְאָכַל לְגַדְיָא
וְאָתָא כַלְבָּא וְאָכַל לְשׁוּנְרָא
וְאָתָא חוּטְרָא וְהִכָּה לְכַלְבָּא
וְאָתָא נוּרָא וְשָׂרַף לְחוּטְרָא
וְאָתָא מַיָּא וְכָבָה לְנוּרָא
וְאָתָא תוֹרָא וְשָׁתָה לְמַיָּא
וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט וְשָׁחַט לְתוֹרָא
וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט
וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת

חסל סדור פסח
כהלכתו

גבעת ברנר תש״ב